

Estimats diocesans:

És el mateix títol que ha donat el papa Francesc al Missatge que ha dirigit als catòlics i a totes les persones de bona voluntat amb motiu de la 109ª JORNADA MUNDIAL DEL MIGRANT I REFUGIAT que se celebra el proper diumenge, 24 de setembre.

Em sembla més convenient avançar una setmana la informació de la Jornada a celebrar amb la finalitat que ens disposem interiorment per acceptar i comprometre'ns en allò que centra el contingut d'aquest dia. El grup humà que es beneficia de les nostres pregàries i de les nostres preocupacions són en aquest cas els migrants. Els que se'n van i els que arriben i són, al cap i a la fi, les persones més vulnerables que han de ser tractades com uns companys de viatge especials a qui hem d'estimar i cuidar com a germans.

La nostra diòcesi ha tingut en un primer pla aquesta realitat humana. Des de fa anys convivim amb persones d'altres països i continents que s'han establert aquí de forma temporal o permanent amb la finalitat de buscar subsistència per a les seves famílies. Les campanyes de la fruita, els serveis domèstics, la restauració... són àmbits atractius per afrontar una nova vida i ja no ens és estrany contemplar entre nosaltres noves formes de vestir o de menjar. També comprovar l'esforç que fan molts d'ells per integrar-se a la nostra societat. Igualment, reconforta apreciar una sensibilitat especial cap als migrants per part de persones i institucions eclesials; a moltes parròquies hi ha grups d'atenció personal per analitzar les seves necessitats i les seves carències, la qual cosa és motiu d'agraïment.

La migració és un fenomen complex que aquí no podem estudiar. Sempre hi ha aspectes positius i, per descomptat, inconvenients que obliguen a una serena i cristiana reflexió sobre la situació personal i familiar de molts germans. Amb aquest escrit pretenc que la Jornada ajudi a totes les comunitats diocesanes a augmentar el servei cap a ells; també a convidar amb les paraules de Jesús i el recorregut pastoral de l'Església a un tracte universal i fratern.

El Missatge papal introdueix enguany un element característic al que tots aspirem, la llibertat. Parla de "lliures de triar" tant per romandre a la seva terra vivint amb dignitat, com per anar a altres regions per subsistir i formar una família. A ningú no li agrada afrontar el risc i la incertesa però, en determinades ocasions, els conflictes, els desastres naturals o la impossibilitat d'un futur digne obliguen milions de persones a sortir de les seves cases. Afegeix els consells que el poble hauria de tenir amb els forasters, el passatge del patriarca Jacob amb els seus fills refugiant-se a Egipte o el mateix episodi de Jesús, Josep i Maria sortint també cap a Egipte per fugir de l'amenaça de mort per part del rei Herodes. Acaba el Papa amb una senzilla pregària, el final de la qual diu així: "Sosteniu-nos amb la força del vostre Esperit,/ perquè puguem manifestar la teva tendresa / a cada emigrant que poses en el nostre camí / i difondre en els cors i en cada ambient / la cultura de la trobada i de la cura".

Davant la complexitat del fenomen, la nostra diòcesi, amb la Delegació de la Pastoral d'Emigrants, desitja col·laborar amb tots els altres organismes en afavorir la solució a tota aquesta problemàtica perquè ningú no se senti sol i marginat. A més, moltes parròquies, amb el suport de Càritas Diocesana, cobreixen la primera atenció de menjar, roba o medicaments. Altres institucions como Arrels, Jericó, Vicencianes de Sant Andreu... fan una passa més atenent l'allotjament, la tramitació de documents o els repassos escolars.

Amb la meva benedicció i afecte

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida

Queridos diocesanos:

Es el mismo título que ha dado el papa Francisco al Mensaje que ha dirigido a los católicos y a todas las personas de buena voluntad con motivo de la 109ª JORNADA MUNDIAL DEL MIGRANTE Y REFUGIADO que se celebra el próximo domingo, 24 de septiembre.

Me parece más conveniente adelantar una semana la información de la Jornada a celebrar a fin de que nos dispongamos interiormente para aceptar y comprometernos en aquello que centra el contenido de ese día. El grupo humano que se beneficia de nuestras oraciones y de nuestras preocupaciones son en este caso los migrantes. Los que marchan y los que llegan y son, a fin de cuentas, las personas más vulnerables que deben ser tratadas como unos compañeros de viaje especiales que hemos de amar y cuidar como hermanos.

Nuestra diócesis ha tenido en un primer plano esta realidad humana. Desde hace años convivimos con personas de otros países y continentes que se han establecido aquí de forma temporal o permanente con el fin de buscar sustento para sus familias. Las campañas de la fruta, los servicios domésticos, la restauración... son ámbitos atractivos para afrontar una nueva vida y ya no extraña contemplar entre nosotros nuevos modos de vestir o de comer. También comprobar el esfuerzo que realizan muchos de ellos para integrarse en nuestra sociedad. De igual modo reconforta apreciar una sensibilidad especial hacia los migrantes de parte de personas e instituciones eclesiales; en muchas parroquias hay grupos de atención personal para analizar sus necesidades y sus carencias, lo cual es motivo de agradecimiento.

La migración es un fenómeno complejo que aquí no podemos estudiar. Siempre hay aspectos positivos y, por supuesto, inconvenientes que obligan a una serena y cristiana reflexión sobre la situación personal y familiar de muchos hermanos. Con este escrito pretendo que la Jornada ayude a todas las comunidades diocesanas a aumentar el servicio hacia ellos; también a invitar con las palabras de Jesús y el recorrido pastoral de la Iglesia a un trato universal y fraterno.

El Mensaje papal introduce este año un elemento característico al que todos aspiramos, la libertad. Habla de “libres de elegir” tanto para permanecer en su tierra viviendo con dignidad como para partir a otras regiones para subsistir y formar una familia. A nadie le gusta afrontar el riesgo y la incertidumbre pero, en ocasiones, los conflictos, los desastres naturales o la imposibilidad de un futuro digno obligan a millones de personas a salir de sus casas. Añade los consejos que el pueblo debía tener con los forasteros, el pasaje del patriarca Jacob con sus hijos refugiándose en Egipto o el mismo episodio de Jesús, José y María saliendo también hacia Egipto para huir de la amenaza de muerte por parte del rey Herodes. Acaba el Papa con una sencilla oración cuyo final dice así: “Sostenenos con la fuerza de tu Espíritu,/ para que podamos manifestar tu ternura / a cada emigrante que pones en nuestro camino / y difundir en los corazones y en cada ambiente / la cultura del encuentro y de cuidado”.

Ante la complejidad del fenómeno nuestra diócesis con la Delegación de la Pastoral de Emigrantes desea colaborar con todos los demás organismos a favorecer la solución a toda esta problemática para que nadie se sienta solo y marginado. Además muchas parroquias con el apoyo de Cáritas Diocesana cubren la primera atención de comida, ropa o medicamentos. Otras instituciones como Arrels, Jericó, Vicencianas de S. Andreu... dan un paso más atendiendo al alojamiento, tramitación de documentos o repaso escolar.

Con mi bendición y afecto

+Salvador Giménez, obispo de Lleida